

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra 4

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_15-shoot-idm139735993609616/facsimile.pdf (tilgået 23. oktober 2021)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

en Stund, inden at jeg var stærk nok til at staa paa Benene igen; men dog fik vi det meget saadan, at vi kunde komme frem og tilbage over Floden ved at binde Flaaden fast til det lange Reb, saa at den ikke skulde flyde bort, og saa alle hive i Rebet; saa paa denne Maade kunde vi levere baade Spisevarer og Ammunition fra en Side til den anden, til Broen blev igen bygget op, som heller ikke varede mange Dage.

Fiere Maaneder gik nu, og i den Tid var det aldrig andet end slaas hele Tiden; mange Gange var vi ude flere Dage ad Gangen, og sjælden vendte vi tilbage med det samme Antal Mænd, som vi havde, da vi gik ud; nu begyndte min Tid jo ogsaa at blive kort, og Du kan tro, at jeg glemte heller ikke at bede den Almægtige om, naar vi gik i Slag, at mit Liv maatte blive sparet, saa at jeg endnu en Gang kunde vende tilbage til Amerika i Live og møde min Forlovede, som jo ventede saa inderlig efter at se mig hel og holden igen.

Det var om Lørdag Eftermiddagen den 22. December, da jeg sad alene i dybe Tanker ude i Gaarden bagved den gamle Kirke, som nu havde været mit Hjem i saa mange Maaneder. Jeg var nylig kommen tilbage med mit Kompagni fra en lang og haard Tur ude imod Fjenden, hvor jeg ogsaa for sidste Gang maatte se det sørgelige Syn at flere af mine Kammerater maatte lide Døden ved Haanden af di sorte Insurgents; og da jeg nu næste Morgen, som var Søndag, skulde forlade mit Kompagni, saa sad jeg nu her og beskæftigede mig med at gøre rent mit Gevær og alle mine Vaabensager, som jeg

jo maatte udlevere til Regeringen, inden jeg rejste bort. Da jeg var omtrent færdig med mine Sager, kom der en menig Mand ud og sagde til mig, at Kaptajnen ønskede at se mig inde i Lokalet. Jeg fulgte efter ham ind i det store Værelse, som jo engang havde været en Kirke; jeg blev nu helt forbavset ved at se vores Kommandant med hele Mandskabet af vort Kompagni, som var til overs, samlet omkring ham inde i Stuen; saasnart som jeg kom ind ad Døren, kom han frem og tog mig ved Haanden og førte mig ind midt i Kredsen; dér holdt han saa en lille Tale, som bragte Taarer i Øjnene af hver en Mand, for nu havde vi jo ogsaa i et Par Aars Tid fulgt „The Star Sprangled Banner“ (menes det amerikanske Flag) imod Fjenden paa mange forskellige Steder rundt om paa Jordkloden; „Kammerater,“ sagde han videre, „nu i Morgen tidlig skal vi miste en af vores bedste Sergenter i Regimentet, og Bevis paa, at hans gamle Kammerater i Kompagni „C“ har altid respected ham som en god og ventlig Underofficer og dristig Leder af sine mend, vil vi nu alle tilsammen presentere ham med et ægte amerikansk Guld Uhr (Gold Watch);“ disse Ord er graveret paa Uret: „Presented by his comrades of company „C“ 4th U. S. Infantry to Sergeant Niels Johnson as a token [token] of Efection [affection] and Esteem.“ [Skænket Sergent N. J. af hans Kammerater i Kompagni C, 4. U. S. A. Infanteriregiment, som Tegn paa Hengivenhed og Agtelse]. Uret kostede 60 Dollars. Foruden det fik jeg ogsaa 2 Kasser af de bedste Manila sigars, en Flaske Vin og en Flaske

Kocktail, saa jeg havde jo nok at røge og drikke paa Rejsen tilbage til Amerika.“

Ved Tilbagekomsten til New York fortæller han videre, „var min Kæreste paa Stationen for at tage imod mig, jeg havde jo telegraferet [til] hende fra Chicago, hvad Klokkeslet Toget vilde komme in til New York. Du kan tro, at det var en glad Dag for os begge at mødes igen efter en tretten Maaneders Forløb. Vi rejste med Toget samme Dag fra New York ud paa Long Island, hvor hendes Forældre boede, som jeg nu ogsaa saa for første Gang. Hendes Far og Mor er meget flinke Folk og har et nydeligt Hus og et stort Stykke Land; de er ogsaa begge to født her i Amerika, men af tyske Forældre; den gamle var ogsaa selv en Kriger fra 1861—65 imod de sydlige Stater, saa Du kan tro han holder storartede af mig. — Det var nu min Bestemmelse, efter at jeg havde været derude paa Landet i et Par Dage, at gaa tilbage til New York for at se, om jeg kunde finde noget Arbejde, men det vilde de gamle nu slet ikke høre om, saa jeg var nødt til at blive hos dem en Tid; og naturligvis, efter saa lang og haard en Tur i de varme Lande, var det jo ogsaa bedre at hvile mig et Par Uger end som at gaa lige til Arbejde med det samme. Nu gik der saa en Ugestid, og hver Dag havde vi rigtignok ogsaa travlt med at faa al Ting i Orden inden Bryllupsdagen, det var den 4de Marts 1900. Vi kørte til Kirke baade frem og tilbage i lukket Vogn, og Orglet i Kirken spillede Brudemarschen, mens vi marscherede op til Alteret, hvor vi blev viet af Præsten. Ja, Du kan